

ορισμένων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται από αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας καθώς και την τροποποίηση των οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ, ή τουλάχιστον μη κοινοποιώντας τις διατάξεις αυτές στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 72, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής·

- σύμφωνα με το άρθρο 260, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, να επιβάλει στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών χρηματική ποινή 57 324,80 ευρώ ανά ημέρα μη συμμορφώσεως από την ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην παρούσα υπόθεση·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εθνικό δίκαιο έληξε στις 21 Αυγούστου 2011.

(¹) ΕΕ L 216, σ. 76.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Förvaltningsrätten i Linköping (Σουηδία) στις 6 Δεκεμβρίου 2012 — Ålands Vindkraft AB κατά Energimyndigheten

(Υπόθεση C-573/12)

(2013/C 38/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική.

Αιτούν δικαστήριο

Förvaltningsrätten i Linköping

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Ålands Vindkraft AB

Καθής: Energimyndigheten

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Το σουηδικό σύστημα του πιστοποιητικού ηλεκτρικής ενέργειας είναι ένα εθνικό καθεστώς στηρίξεως το οποίο επιβάλλει στους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας και σε ορισμένους χρήστες ηλεκτρικής ενέργειας να αγοράζουν πιστοποιητικό ηλεκτρικής ενέργειας το οποίο αντιστοιχεί σε ορισμένο ποσοστό των πωλήσεων ή της καταναλώσεώς τους, χωρίς επιπλέον να επιβάλλει ρητώς την υποχρέωση αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας από τον ίδιο παραγωγό. Το πιστοποιητικό ηλεκτρικής ενέργειας εκδίδεται από το Σουηδικό Δημόσιο και αποτελεί απόδειξη της παραγωγής ορισμένης ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Οι παραγωγοί ηλεκτρικής ενέργειας προερχόμενης από ανανεώσιμες πηγές αποκομίζουν, μέσω της πωλήσεως του πιστοποιητικού ηλεκτρικής ενέργειας, ένα επιπλέον εισόδημα από την εκ μέρους τους παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας. Έχουν τα άρθρα 2, στοιχείο ια', και 3, παράγραφος 3, της οδηγίας 2009/28/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/ΕΚ και 2003/30/ΕΚ (¹), την έννοια ότι επιτρέπουν σε κράτος μέλος να χρησιμοποιεί ένα εθνικό καθεστώς στηρίξεως όπως το ανωτέρω, στο οποίο μπορούν να ενταχθούν μόνον παραγωγοί οι οποίοι είναι εγκατεστημένοι εντός της επικράτειας της χώρας και το οποίο συνεπάγεται ότι οι παραγωγοί αυτοί τυγχάνουν οικονομικού πλεονεκτήματος σε σχέση με τους παραγωγούς στους οποίους δεν μπορεί να χορηγηθεί πιστοποιητικό ηλεκτρικής ενέργειας;

- 2) Μπορεί ένα σύστημα όπως το περιγραφέν στο πρώτο ερώτημα να θεωρηθεί –υπό το πρίσμα του άρθρου 34 ΣΛΕΕ– ότι αποτελεί ποσοτικό περιορισμό επί των εισαγωγών ή μέτρο ισοδύναμου αποτελέσματος;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα, μπορεί έναν τέτοιο σύστημα να θεωρηθεί ότι συνάδει προς το άρθρο 34 ΣΛΕΕ, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού της προώθησεως της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές;
- 4) Πώς επηρεάζεται η απάντηση στα ανωτέρω ερωτήματα από το γεγονός ότι ο περιορισμός του εν λόγω καθεστώτος στηρίξεως ώστε να καλύπτει μόνον τους εγχώριους παραγωγούς δεν προβλέπεται ρητώς στην εθνική νομοθεσία;

(¹) ΕΕ L 140, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Administratīvā apgabaltiesa (Λεττονία) στις 7 Δεκεμβρίου 2012 — AS «Air Baltic Corporation» κατά Valsts robežsardze

(Υπόθεση C-575/12)

(2013/C 38/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Administratīvā apgabaltiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: AS «Air Baltic Corporation»

Εφεσίβλητη: Valsts robežsardze

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 5 του Κανονισμού 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν) (¹) την έννοια ότι η είσοδος πολίτη τρίτου κράτους εξαρτάται κατ' ανάγκη από την ύπαρξη έγκυρης θεωρήσεως περιεχόμενης σε έγκυρο ταξιδιωτικό έγγραφο;